

DÎNAMÎTA WALL STREET

GILLETTE FROM WALL STREET · 14

Saga Wall Street

Ez tu carî ji teqemeniyan netirsiyam. Tenê ji mirovan.

Dînamît, qet nebe, dilpak e. Tu fitîlê pê dixî. Tu dizanî ku tiştek dê winda bibe.

Mirov cuda ne. Dikenin. Destê te diguvêşin. Li çepikan didin. Pîroz dikan.

Û paşê bîst salan bi bêdengî di bin lingên te de zeviyeke mayinan ava dikan.

Tiştê ecêb ew e ku dema tu ciwan î kes vê hînî te nake.

Hewldanê hîn dikan. Dîsîplînê. Sebrê. Fedakariyê. Fezîletên pîroz ên şaristaniya bi rûmet.

Lê kes te agahdar nake ku dinya bi şîroveyan, ne bi rastiyan, li ser piyan dimîne.

Mêrek serkeftî dibe. Deh kes jê re dibêjin jêhatî.

Heman mêr her tiştî winda dike. Heman deh kes kifş dikan ku ew ji destpêkê ve sextekar bû.

Tiştê neguherî ji bilî rêya bayê.

Mîn pir dereng hîn bû ku navdarî bi kirê ye. Karakter milk e.

Ya yekem dikare berî taştê winda bibe. Ya duyem ji îflasê xilas dibe.

Piraniya mirovan tevahiya hebûna xwe derbas dîkin bi parastina tiştê ku dikare were standin û paşguhkirina tiştê ku nikare.

Modeleke karsaziyê ya awarte, heke tu xeyalan difiroşî.

Sibehekê tu şiyar dibî. Ne bi ruhanî. Ne bi felsefî. Bi laşî.

Tu diranên xwe firçe dikî. Qehwe çêdikî. Li derve dinêrî. Û ji nişkê ve tevahiya mîmariya hişî hildiweşe.

Ne ji ber ku te rastiyeke nû kifş kiriye. Ji ber ku te dev ji bawerîya bi derewên kevn berdaye.

Siyasetmedar dimînin. Pispore dimînin. Sazî dimînin. Pêxember dimînin.

Mîlyarder dimînin. Televizyon dimîne. Înternet dimîne. Bazar dimîne.

Her tişt dimîne. Ji bilî razîbûna te ku beşdarî xeyalê bibî.

Wê demê pîrsgirêk dest pê dîkin.

Ji ber ku civak her tiştî dibexşîne. Têkçûnê. Deynê. Berdanê. Dînîtiyê. Heta sûcê jî.

Lê tişteke heye ku tu carî bi hêsanî nabexşîne: kesê ku êdî hewcedarî destûrê nabe.

Kêliya ku tu dev ji xwestina erêkirinê berdidî, tevahiya pîşesaziyan xerîdarekî wînda dîkin.

Kêliya ku tu dev ji xwestina pejirandinê berdidî, tevahiya hiyerarşiyên armanca xwe wînda dîkin.

Kêliya ku tu dev ji xwestina nasnameyê berdidî, tevahiya eşîran endamekî nû wînda dîkin.

Wê demê mirov aciz dibin. Pir aciz. Ji ber ku azadî vedigire. Ji tirsê gelek zêdetir vedigire.

Mêrekî tirsîyayî mêrekî din ê tirsîyayî diafirîne. Mêrekî azad nediyaîyê diafirîne.

Kes nizane mêrekî azad dê paşê çi bike. Ne jî mêrê azad bi xwe. Bi taybetî ew.

Loma her şaristanî bi dizî mirovên pêşbînîkirî tercîh dike.

Xerîdarên pêşbînîkirî. Dengdêrên pêşbînîkirî. Rêveberên pêşbînîkirî. Serhildêrên pêşbînîkirî. Şoreşgerên pêşbînîkirî.

Şoreşeke pêşbînîkirî veberhênana herî ewle ye ku heta niha hatiye îcadkirin.

Dînamîta rastîn tişteki din e. Ramanek e. Ramanekê tenê.

Ya ku dikeve hiş û naxwaze derkeve. Ya ku pirseke nayê qebûlîkirin dipirse.

Ya ku her bersiva berê bi guman nîşan dide.

Û gava ku ew raman tê, veger tune ye.

Dibe ku avahî li ser piyan bimîne. Dibe ku mobîlya nehatibin destdan. Dibe ku belge hîn bi rêkûpêk di dosyeyên xwe de bin.

Lê bingeh çûye. Teqîn jixwe çêbûbû. Bi bêdengî. Di hundir de.

Û beşa herî tirsnak? Ji bilî te kesî ew nebihîst.

Ferdinando Frega
BLADEFREGA
DÎNAMÎT